

Reaaliset matriisit ja kompleksiset ominaisarvot

Jatkamme yhtälön

$$(*) \quad \frac{dx}{dt} = Tx$$

tehtävistä, missä T on lineaariluvuus $\mathbb{R}^n$:ssä.

Aiemmin katsoimme tilannetta, jossa T :n ominaisarvot ovat reaalisia ja erisuuria.

Nyt jätämme reaalisuusoletuksen pois.

PROPOSITIO

Olkoon T lineaariluvuus reaaliseltsä vektoriarvonneltta $E \subset \mathbb{R}^n$ itselleen. Tällöin ~~jos~~ jos $\lambda \in \mathbb{C}$ on T :n ominaisarvo, myös $\bar{\lambda}$ on T :n ominaisarvo. Voimme siis luetella T :n ominaisarvot muodossa

$\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_r$ reaalisia,

$\mu_1, \bar{\mu}_1, \dots, \mu_s, \bar{\mu}_s$ ei-reaalisia.

TODISTUS Huomataan ensin, että T :n ja sen kompleksifioinnin $T_{\mathbb{C}}$ ~~ominaisarvot~~ ominaisarvot ovat samat, koska karakteristiset polynomit ovat samat. Olkoon λ $T_{\mathbb{C}}$:n ominaisarvo ja φ sitä vastaava ominaisvektori $E_{\mathbb{C}}$:ssä:

$$T_{\mathbb{C}} \varphi = \lambda \varphi$$

Edellisen luvun proposition nojalla $\sigma T_c = T_c \sigma$, missä σ on konjugaatio. Niinpä

$$\sigma(T_c \varphi) = T_c \sigma(\varphi) = T_c \bar{\varphi}$$

Toisalta $\sigma(T_c \varphi) = \bar{\lambda} \bar{\varphi}$.

Saadaan

$$T_c \bar{\varphi} = \bar{\lambda} \bar{\varphi},$$

eli $\bar{\lambda}$ on T_c :n ominaisarvo ja vastaava ominaisvektori on $\bar{\varphi}$.

Lause 1. Olloon $T: E \rightarrow E$ reaalinen lineaarioperaattori, jolla on erisuuret ominaisarvot $\lambda_1, \dots, \lambda_r, \mu_1, \bar{\mu}_1, \dots, \mu_s, \bar{\mu}_s$. Silloin

$$E = E_a \oplus E_b, \quad T = T_a \oplus T_b,$$

$$T_a: E_a \rightarrow E_a, \quad T_b: E_b \rightarrow E_b,$$

missä T_a :n ominaisarvot ovat reaalisia ja T_b :n ei-reaalisia.

TODISTUS. Tarkastellaan kompleksifiointia

T_c ja yhdistetyn luvun 481 lause edelliseen proposition.

Saamme kannan E_c :lle:

$$\{e_1, e_2, \dots, e_r, f_1, \bar{f}_1, \dots, f_s, \bar{f}_s\},$$

missä e_j :t ja f_j :t ovat T_c :n ominaisvektoreita, joita vastaavat ominaisarvot ovat

$$\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_r, \mu_1, \bar{\mu}_1, \dots, \mu_s, \bar{\mu}_s$$

Olloon nyt $F_a \subset E_c$ se aliarvoma, jonka vinitävät $\{e_1, e_2, \dots, e_r\}$ ja

$F_b \subset E_c$ se, jonka vinitävät

$$\{f_1, \bar{f}_1, \dots, f_s, \bar{f}_s\}.$$

Siten F_a ja F_b ovat invariantteja T_c :lle

ja muodostavat jaon

$$E_c = F_a \oplus F_b.$$

Lisäksi F_a ja F_b ovat invariantteja kompleksikonjugaation suhteen: $\sigma(F_a) \subset F_a$ ja $\sigma(F_b) \subset F_b$. Asetetaan $E_a = E \cap F_a$ ja $E_b = E \cap F_b$. Silloin F_a ja F_b ovat E_a :n ja E_b :n kompleksifioinnit ja $E = E_a \oplus E_b$. $\square$

Lause 1 palauttaa T :n tutkimisen T_a :n ja T_b :n erilliseen tutkimiseen. T_a :n jo osaanneihin.

Yhtälö (*) voidaan nyt kirjoittaa kahdessa osassa:

$$\frac{dx_a}{dt} = T_a x_a, \quad \frac{dx_b}{dt} = T_b x_b,$$

missä $x_a \in E_a$ ja $x_b \in E_b$.

Pyhdyimme nyt tutkimaan kuvasta T_b .

Lause 2 Olkoon $T: E \rightarrow E$

lineaarikuvaus reaaliosassa reektorikavaruudessa $E \subset \mathbb{R}^n$.

Oletetaan, että T :llä on erisumet, ei-reaaliset ominaisarvot

$$\mu_1, \bar{\mu}_1, \dots, \mu_s, \bar{\mu}_s.$$

Tällöin voimme ~~kirjoittaa~~ kirjoittaa

$$E = E_1 \oplus \dots \oplus E_s,$$

$$T = T_1 \oplus \dots \oplus T_s,$$

missä jokainen E_i on 2-ulotteinen

ja $\mathbb{R}[T]$: kuvauksen $T_i: E_i \rightarrow E_i$

ominaisarvot ovat μ_i ja $\bar{\mu}_i$.

TODISTUS. Olkoon $F_i \subset E_C$

ominaisvektorien f_i ja $\bar{f}_i$ viittämiä
aliovaruus, μ_i ja $\bar{\mu}_i$.

Olkoon $E_i = F_i \cap E$, ja väite seuraa. $\square$

Lause 3. Olkoon $T: E \rightarrow E$

lineaarikuvaus ja $E \subset \mathbb{R}^n$ 2-ulotteinen

aliovaruus. Oletetaan, että T :n

ominaisarvot ovat ei-reaaliset

μ ja $\bar{\mu}$, $\mu = a + ib$. Silloin

T :llä on matriisiesitys

$$A = \begin{bmatrix} a & -b \\ b & a \end{bmatrix}.$$

TODISTUS. Olkoon $T_C: E_C \rightarrow E_C$

T :n kompleksifunkti. ~~...~~

T_C :llä on ominaisarvot μ ja $\bar{\mu}$,
~~miin on aliovaruus~~ ja vastaavat
ominaisvektorit $\varphi, \bar{\varphi} \in E_C$.

Merkitäm $\varphi = u + iv$, $u, v \in \mathbb{R}^n$.

Silloin $\bar{\varphi} = u - iv$. Huomataan, että
 $u \in E_C$ ja $v \in E_C$, koska

$$u = \frac{1}{2}(\varphi + \bar{\varphi}), \quad v = \frac{1}{2i}(\bar{\varphi} - \varphi).$$

Siksi $u, v \in E_C \cap \mathbb{R}^n = E$.

Lisäksi nähdään, että u ja v ovat
lineaarisesti riippumattomat: jos

$$t_1 u + t_2 v = 0, \quad t_1, t_2 \in \mathbb{R},$$

niin $t_1 = 0$ ja $t_2 = 0$. Todistus vasta-
oletuksella: $t_1 \neq 0$. Lasketaan

$$t_1 \varphi = t_1 u + it_1 v = -t_2 v + it_1 v = (-t_2 + it_1)v$$

$$t_1 \bar{\varphi} = t_1 u - it_1 v = t_2 v - it_1 v = (-t_2 - it_1)v$$

Koska $t_1 \neq 0$, voimme kirjoittaa

$$\varphi = \frac{-t_2 + it_1}{t_1} v \quad \text{ja} \quad \bar{\varphi} = \frac{-t_2 - it_1}{t_1} v,$$

eli φ ja $\bar{\varphi}$ ovat lineaarisesti riippuvat $\rightarrow$ Rintiasita!

Vastavasti, jos $t_2 \neq 0$.

Siten $\{v, w\}$ on E :n kanta.

Lasketaan T :n matriisiesitys.

$$\begin{aligned} T_{\mathbb{C}}(u+iv) &= (a+ib)(u+iv) \\ &= (-bv+au) + i(av+bu) \end{aligned}$$

Myös $T_{\mathbb{C}}(u+iv) = Tu + iTv.$

Siksi $Tv = av + bu$

$$Tu = -bv + au,$$

ja T :n matriisi kannassa $\{v, w\}$

on $\begin{bmatrix} a & -b \\ b & a \end{bmatrix}$

$\square$

Seuraus: Olkoon $\varphi \in E_{\mathbb{C}}$ se

T :n ominaisvektori, joka kuuluu ominaisarvolle $a+ib$, $b \neq 0$.

Jos $\varphi = u+iv \in \mathbb{C}^n$, niin $\{v, w\}$

on E :n kanta, jossa T :n matriisi

on $\begin{bmatrix} a & -b \\ b & a \end{bmatrix}.$

Esimerkki: Annettu matriisi

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

joka esittää lineaarisoperattoria ~~$\mathbb{R}^3$~~

$T: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3$ standardikannassa.

Etsitään aliavaruus $E \subset \mathbb{R}^3$ s.e.

$\dim E = 2$ ja $T(E) \subset E$.

Määritään E -hen sellainen kanta,

että $T|_E$ in matriisi on muotoa

$$\begin{bmatrix} a & -b \\ b & a \end{bmatrix}$$

Lasketaan A in ominaisarvot.

Karakteristinen polynomi on

$$p(\lambda) = \det(A - \lambda I)$$

$$= \det \begin{bmatrix} 1-\lambda & 0 & 1 \\ 0 & -\lambda & -2 \\ 0 & 1 & -\lambda \end{bmatrix}$$

$$= (1-\lambda)(\lambda^2+2)$$

$$= -(\lambda-1)(\lambda-i\sqrt{2})(\lambda+i\sqrt{2})$$

Saadaan $\lambda=1$, $\mu=i\sqrt{2}$, $\bar{\mu}=-i\sqrt{2}$

Ominaisarvoa μ vastaava
ominaisvektori ~~$\varphi \neq 0$~~ toteuttaa

$$\begin{bmatrix} 1-i\sqrt{2} & 0 & 1 \\ 0 & -i\sqrt{2} & -2 \\ 0 & 1 & -i\sqrt{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \varphi_1 \\ \varphi_2 \\ \varphi_3 \end{bmatrix} = 0$$

$$-i\sqrt{2}\varphi_2 - 2\varphi_3 = 0 \Rightarrow \varphi_3 = -\frac{i\sqrt{2}}{2}\varphi_2$$

~~$$\varphi_2 = +i\sqrt{2}\varphi_3$$~~

$$(1-i\sqrt{2})\varphi_1 + \varphi_3 = 0 \Rightarrow \varphi_1 = \frac{1}{1-i\sqrt{2}}\varphi_3$$

Siten

$$\varphi \in \begin{bmatrix} (1-i\sqrt{2})t \\ i\sqrt{2}t \\ t \end{bmatrix} = t \begin{bmatrix} 1/3 + i\sqrt{2}/3 \\ i\sqrt{2} \\ 1 \end{bmatrix}$$

ja

~~$$\varphi = \begin{bmatrix} 1/3 + i\sqrt{2}/3 \\ i\sqrt{2} \\ 1 \end{bmatrix}$$~~
$$\varphi = \begin{bmatrix} 1/3 + i\sqrt{2}/3 \\ i\sqrt{2} \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \bar{\varphi} = \begin{bmatrix} 1/3 - i\sqrt{2}/3 \\ -i\sqrt{2} \\ 1 \end{bmatrix}$$

Kirjoi tetaan

$$U = u + iv, \quad u = \begin{bmatrix} \frac{1}{3} \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad v = \begin{bmatrix} -\frac{\sqrt{2}}{3} \\ \sqrt{2} \\ 0 \end{bmatrix}$$

Nyt $E \subset \mathbb{R}^3$ on rektorien u ja v virittämä aliavaruus. Merkitään

$$p = a + ib, \quad a = 0, \quad b = \sqrt{2}.$$

T -n matriisi kannassa $\{v, u\}$ on

$$\begin{bmatrix} 0 & -\sqrt{2} \\ \sqrt{2} & 0 \end{bmatrix}.$$

HS 483

Kompleksisen lineaarialgebran
soveltaminen differentiaaliyhtälöihin

Katsotaan yhtälöä

$$(1) \quad \frac{dx}{dt} = Tx,$$

missä $T: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ on lineaarikuvaus.

Oletetaan, että T :llä on n
erisuuruista ominaisarvoa. Silloin

~~me~~ voimme käyttää lauseita

1.2 ja 3 yhtälön (1) ositteluun

ja sellaisen kannan löytämiseen,

jossa yhtälö (1) ~~on~~ on helppo

ratkaista.

Asetetaan $E = \mathbb{R}^n$ ja käytetään
lauseita 1 yhtälölle (1) derivaattien
systeemin (2) määrittämiseen:

$$(2a) \quad \frac{dx_a}{dt} = T_a x_a,$$

$$(2b) \quad \frac{dx_b}{dt} = T_b x_b.$$

Tässä $T = T_a \oplus T_b$ ja

$$x = [x_a^T \quad x_b^T]^T \in E_a \oplus E_b = E,$$

T_a :lla on reaaliset ominaisarvot
ja T_b :llä ei-reaaliset.

Huomaa, että (2a) ja (2b) on
määritelty aliavaruuksissa E_a ja E_b
eikä $\mathbb{R}^n$:ssä. Edellä kehitetty teoria
toimii kuitenkin aliavaruuksissa;
meidän on vain löydettävä sopivat

-8- kannat.

Yhtälön (2a) osamuotoon ja ratkaistaan (2b) linjioittamalla se muotoon

$$(3) \quad \frac{dy_i}{dt} = T_i y_i, \quad i=1, \dots, s,$$

missä $T = T_1 \oplus \dots \oplus T_s$,

$$y = [y_1, \dots, y_s]^T \in E_b = E_1 \oplus \dots \oplus E_s,$$

ja jokaisen aliavaruuden E_i dimensio on 2. Tämä on mahdollista lauseen 2 nojalla.

Siten olemme palauttaneet yhtälön (2b) ratkaisun kahsi-olotteisen systeemin

$$(4) \quad \frac{dy_i}{dt} = T_i y_i$$

ratkaisun, missä T_i llä on -9-

li-kaariset ominisarvot $\mu_i, \bar{\mu}_i$.
Lopulta Lause 3 näyttää, miten systeemi (4) ratkaistaan.